

3. Článok 6 ods. 3 smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni programovej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá príslušným orgánom umožňuje povoliť projekty na základe „primeraného posúdenia“ v zmysle tohto ustanovenia vykonaného vopred a v ktorom bolo určené celkové množstvo depozícií dusíka považované za zlučiteľné s cieľmi ochrany stanovenými v uvedenej právnej úprave. Platí to však iba v prípade, že dôkladné a úplné preskúmanie vedeckej spoľahlivosti tohto posúdenia umožňuje presvedčiť sa o tom, že z vedeckého hľadiska neexistuje žiadna dôvodná pochybnosť o neexistencii škodlivých účinkov každého plánu alebo projektu na integritu dotknutej lokality, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
4. Článok 6 ods. 3 smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej programovej vnútroštátnej právnej úprave, ako je tá dotknutá vo veci samej, ktorá vyníma určité projekty, ktoré nedosahujú určitú hranicu alebo nepresahujú určitý strop, pokiaľ ide o depozície dusíka, z potreby získať individuálne povolenie, ak je vnútroštátny súd presvedčený o tom, že vopred vykonané „primerané posúdenie“ v zmysle tohto ustanovenia spĺňa kritérium neexistencie rozumnej vedeckej pochybnosti týkajúcej sa neexistencie škodlivých účinkov týchto plánov alebo projektov na integritu dotknutých lokalít.
5. Článok 6 ods. 3 smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej programovej vnútroštátnej právnej úprave, ako je tá dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje, aby určité kategórie projektov, v prejednávanej veci pridávanie hnojiva do pôdy a pastevný chov dobytká, boli realizované bez toho, aby podliehali povinnosti získať povolenie, a teda ani individualizovanému primeranému posúdeniu svojich vplyvov na dotknuté lokality, s výnimkou toho, že by bolo možné na základe objektívnych okolností s určitou výlučnosťou akúkoľvek možnosť, že by uvedené projekty samostatne alebo v spojení s inými projektmi významne ovplyvňovali tieto lokality, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
6. Článok 6 ods. 3 smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že „primerané posúdenie“ v zmysle tohto ustanovenia nemôže zohľadňovať existenciu „ochranných opatrení“ v zmysle odseku 1 tohto článku, „preventívnych opatrení“ v zmysle odseku 2 uvedeného článku, opatrení prijatých osobitne pre taký program, o aký ide vo veci samej, alebo aj tzv. „autonómnych“ opatrení v rozsahu, v akom tieto opatrenia nie sú súčasťou tohto programu, ak očakávané prínosy týchto opatrení nie sú v okamihu tohto posudzovania isté.
7. Článok 6 ods. 2 smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že opatrenia zavedené takou vnútroštátnou právnou úpravou, ako je tá dotknutá vo veci samej, obsahujúce spôsoby dohľadu a kontroly poľnohospodárskych podnikov, ktorých činnosť spôsobuje depozície dusíka, ako aj možnosť uložiť sankcie, ktoré môžu viesť až k zatvoreniu uvedených podnikov, sú dostatočné na dodržanie tohto ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 293, 4.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. novembra 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko) – Bulharsko) – Wiemer & Trachte GmbH, en liquidation/Zhan Oved Tadzher

(Vec C-296/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Konkurzné konania — Nariadenie (ES) č. 1346/2000 — Článok 3 ods. 1 — Medzinárodná právomoc — Odporovacia žaloba — Výlučná právomoc súdov členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie)

(2019/C 16/16)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Wiemer & Trachte GmbH, v likvidácii

Žalovaný: Zhan Oved Tadzher

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že právomoc súdov členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, rozhodovať o odporovacej žalobe založenej na konkurze a smerujúcej proti žalovanému, ktorý má svoje sídlo alebo bydlisko v inom členskom štáte, je výlučnou právomocou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 256, 7.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. novembra 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Hellenische Republik/Leo Kuhn

(Vec C-308/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach — Pôsobnosť — Článok 1 ods. 1 — Pojem „občianske a obchodné veci“ — Dlhopisy vydané členským štátom — Účasť súkromného sektora na reštrukturalizácii verejných dlhov tohto štátu — Jednostranná a retroaktívna zmena podmienok emisie dlhopisov — Doložky o spoločnom postupe — Žaloba podaná proti štátu súkromnými veriteľmi, držiteľmi týchto dlhopisov, ako fyzickými osobami — Zodpovednosť štátu za konanie a opomenutie konať pri výkone štátnej moci)

(2019/C 16/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Hellenische Republik

Žalovaný: Leo Kuhn

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že spor, akým je spor vo veci samej, týkajúci sa žaloby podanej fyzickou osobou, ktorá nadobudla dlhopisy emitované členským štátom, a ktorá smeruje proti tomuto štátu a spochybňuje výmenu týchto dlhopisov za dlhopisy s nižšou nominálnou hodnotou nariadenú tejto fyzickej osobe prostredníctvom zákona prijatého za výnimočných okolností vnútroštátnym zákonodarcom, podľa ktorého boli tieto podmienky jednostranne a retroaktívne zmenené zavedením DSP, ktoré umožňujú väčšinovým držiteľom dlhopisov vnútiť túto výmenu menšinovým vlastníkom, nepatrí pod „občianske a obchodné veci“ v zmysle tohto ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 283, 28.8.2017.